

974 ויצא

כניסת השבת: 16:17

יציאת השבת: 17:08

רבנו תם: 17:39

ע"פ אופק ת"א

ט' כסלו התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

אמת או שקר

עליי שכרך ואתנה" - תגיד לי מה הסכום שאתה רוצה לקבל כמשכורת, ובכל עשירי לחודש אני מעביר לך לחשבון סכום קבוע."

"ויאמר מה אתן לך? ויאמר יעקב: לא תתן לי מאומה", אומר הרד"ק: "לא תתן לי שום דבר קצוב בשכרי, אלא יהיה שכרי דרך מקרה וטובת הא-ל כמו שיזמין לך" - יעקב אבינו מבין את התרגיל של לבן: לבן רוצה לתת לו משכורת קבועה ובכך לא ירגיש שפרנסתו תלויה בידי

שמים, וכל חייו מסורים בידי של הבורא הרחמן. יעקב אבינו לא מסכים לכך, הוא לא רוצה משכורת קבועה ונפוחה, אלא הוא עושה עם לבן הסכם שכל הכבשים שיוולדו: עקודים, נקודים וברודים - יהיו שלו, כך יהיו עיניו נשואות תמיד לה' והוא ירגיש את רחמיו בכל עת.

סיפר הגאון רבי יצחק זאב סלובייצ'יק זצ"ל, רב העיר בריסק לקהל תלמידיו: "לאחר נישואי, קיבלתי מתנת נדוניה מחמי העשיר - רחוב שלם בעיר וורשא. רחוב ממש עם כל הבתים שבו הועברו להיות בבעלותי...

-המשך בעמוד 3 -

יעקב אבינו היה דבוק בה' בכל רמ"ח אבריו - "תתן אמת ליעקב", דבוק בבורא עולם שחותמו אמת. והנה, דוקא יעקב אבינו נשלח אל מקום השקר והרמאות - אל לבן בן בתואל, האיש הרמאי בעולם, שרימה ושיקר אף את בני עירו. שני הפכים נפגשים: איש תם (תמים עם ה') יושב אוהלים, עם לבן הרמאי, שחושב שרק על ידי שקר, רק ע"י כוחי ועוצם ידי אצליח בעולם הזה. האמונה בה' נגד הכפירה.

לבן מרמה את יעקב פעם אחר פעם: מחליף את רחל בלאה, מחליף את משכורתו 'עשרת מונים' (100 פעמים), ומה לבן מנסה להשיג בכך? - הוא רוצה שיעקב אבינו יכעס, הוא רוצה שהוא יתחיל לדבר בחוסר אמונה: "אוף, למה עשיתי זאת... איך זה קרה לי?... אני שונא אותו, הוא ממרר לי את החיים".

אך יעקב אבינו נותר רגוע ועונה בשלווה: "ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי?... למה רמיתני?", לא כתוב: "ויחר אף יעקב בלבן" (כפי שהיה כתוב 'ויחר אף יעקב ברחל'), אלא "ויאמר אל לבן" - אמירה רכה, כאדם המתעניין אצל חברו מדוע רימה את רעהו. ומדוע? לפי שידע יעקב אבינו כי בורא עולם הוא היה, הווה ויהיה. הוא עשה את העבר, הוא מחייה את ההווה, והוא מחליט על העתיד. לבן רק השליח לנסות אותי. אם התחתנתי עם לאה - ה' גרם זאת, ואסור לי לכעוס שעבדו עליי. לא עבדו עליי, אלא לבן היה השליח לביצוע רצון ה' שאתחתן גם עם לאה.

לבן רואה זאת ולא מתייאש, עד שמגיע הרגע הגדול. ליעקב יש כבר ילדים רבים מארבעת נשותיו. הוא פונה ללבן, חמיו ואומר לו כי הוא מעוניין לעזוב ולשוב לארץ מולדתו. לבן שומע זאת ואומר לו: "לא, אל תעזוב אותנו, אני יודע מה מציק לך - מהיום ואילך: "נקבה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

לפנא, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

מתוך "מנהג ומקורו"

(1) כתב מרן החפץ חיים זצ"ל: "לימוד תורה בשבת נחשב כמו תרי"ג פעמים לימוד תורה ביום חול".

(2) **כתב ה'שפת אמת'**: "תורה שלומד האדם בשבת - לא נשכחת ממנו במהרה, כאמור: 'זכרו תורת משה עבדי במצוות שבת גרוסה', בתורה שגורסין בשבת אין שוכחין מהרה.

(3) **כתב ה'תנא דבי אליהו' (פ"א)** כי לימוד התורה בשבת משפיע לכל השבוע שיוכל ללמוד בו תורה בקלות ובהבנה.

(3) **כתב ה'טור' (או"ח ר"צ)**: "אמרה תורה לפני הקב"ה: "ריבונו של עולם, כשיכנסו לארץ ישראל זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו, ואני מה תהא על ידי? אומר, יש לי זוג שאני מזווג לך ושבת שמו, שהם בטלים ממלאכתם ויכולים לעסוק בך. ומסיים הטור: על כן צריך שיקבעו מדרש ללימוד בשבת".

(4) **הב"ח** (סימן רצ"ב) כתב ששבת הוא עת רצון לקבלת התורה, שהרי לכו"ע ניתנה תורה בשבת, ולכן הוא עת רצון להתחבר לתורה ולקבל תפילותיו.

הלכות והליכות

הרב אברהם ישראל שליט"א / ואין למו מכשול

שאלה: למדנו כי כתוב בספרי המקובלים כי האומר הפטרה לעילוי נשמת קרובו, גורם לו עילוי גדול בשמיים. אך מה קורה כשאותו אחד קורא עם טעויות ודילוגים? האם נכון שיעלה?

תשובה: כתב ב'חסד לאלפים' (סימן קלה אות כה): "חבל על שמצויים אנשים טיפשים ולעגי שפה, שרוצים לומר הפטרה למנוחת נפש הוריהם, וקוראים הברכות והפטרה בסירוגים חציין של תיבות, ושגיאות מי יבין. ואע"פ שאמרו במדרש כי ע"י הקדיש וההפטרה ניצולים ההורים מדין גיהנום, ומזה נתפשט המנהג לומר קדיש ולהפטיר בנביא בשבת שקודם יום הפטירה.

אך ברור הדבר, שכל זה בתנאי שאומרים אות באות ותיבה בתיבה. אך אלו הבולעים אותיות או מדלגים תיבות, **גורמים להוריהם נגע במקום ענג**, והעדר טוב ממצאות הרע, וקרוב להיות שמברכים ברכות לבטלה, וגם הקהל אינם יוצאים ידי חובתם. **ויותר טוב היה שהמעוות שקונים בהם ההפטרה יתנום לעניים תלמידי חכמים ובני אדם מהוגנים, ויהיה נחת רוח לאביהם ולאמם**".

ואם תקשה: והרי בספר חסידים (סימן יח) הביא כי אותם אנשים המתפללים וקוראים בתורה בטעויות של החלפת האות ה' ו'ח' וכדו', דע לך, כי תפלתם וזמירותם מתקבלת כריח נחוח, והקב"ה שמח בהם שמחה גדולה, שנאמר: "ודגלו עלי אהבה"? השיב על כך ר' יעקב סופר שליט"א כי זה נאמר באנוס שאין מי שילמדו, אך אלו היכולים ללמוד לקרוא נכון ולא עושים זאת, עליהם נאמר שגורמים צער להוריהם!.

הרב איתמר גימלאני
יועץ ומדריך חתנים
053-3100904

זעקת הילדים

"אחיי הגדולים מנסים לדבר עם ההורים, אך אני הקטנה רואה זאת מהצד ומרגישה סיוט ופחדים. מרגישה שאין לי גב להישען עליו, כל לילה אני בוכה שעות בכרית עד שאני נרדמת מתוך בכי. ולכן, התקשרתי לשאול, מה אפשר לעשות?"

הייתי המום, מעולם לא קיבלתי שיחה כזאת נוקבת ישירה ואמיתית, עם תמימות כזאת של ילדה בת עשר. ואז לאחר מספר שאלות, ייעצתי לה להעלות על הכתב את כל החוויות והרגשות שעוברים עליה, ולהעביר את המכתב להורים שלה, בתקווה שהם יתעוררו לקול הזעקה של בתם השבורה והרצוצה.

אחיי היקרים, ילדים שרואים את ההורים יוצאים משליטה ומתחילים להשתלח אחד בשני, לזלזל ולפגוע גורמים להם לסערות פנימיות ברגש ובנפש. ומכאן אני פונה להורים היקרים, גם בזמן שיש אי הבנות ואפילו ויכוחים בינינו, לא נעשה זאת ליד הילדים.

גם יעקב אבינו נהג כך, כאשר קרא לנשותיו לשדה על מנת להתייעץ איתם האם לעזוב את לבן. **מדוע בשדה? כי זה נושא רגיש ולכן יש לעשותו בסתר ללא הילדים!**

שלום, קוראים יקרים! במאמר היום, אני רוצה להיות שופר להרבה מאוד ילדים קטנים שאין להם את הבמה, היכולת והאומץ, להסביר מה עובר עליהם. זה הולך להיות קצת כואב, אך האמת לפעמים קשה.

קיבלתי שיחת טלפון מרטיטה: "הלו, שלום הרב, רציתי לשאול שאלה הקשורה לענייני שלום בית". לפי הקול הצעיר הבנתי שמדובר בילדה ממש צעירה, ולכן שאלתי, "סליחה, בת כמה?". "עשר", ענתה בקולה. "שלום בית?", תמהתי, "כן, הרב, זה שלום הבית של ההורים שלי". ואז היא פתחה בכאב לב: "אינני יכולה יותר עם המריבות של ההורים בבית, אני שומעת כל היום צעקות, פגיעות והשפלות. ברגעים הללו שההורים רבים וצועקים, אני מרגישה פחד, מרגישה בודדה ואינני רוצה להתחבר לחברות. אני הולכת לבית הספר שקועה בצעקות, בבכיות, מרגישה שנעלם לי הביטחון העצמי, ומרגישה לחץ מהמחשבה לחזור בסוף היום אל אותה אווירה נוראה בבית. אני מרגישה שהמצב מחמיר מיום ליום, ואני לא מסוגלת, רע לי בחיים! אני לא מסוגלת יותר לחיות בבית הזה!", סיימה את דבריה בצער רב.

ניסיתי להבין האם יש אחים גדולים בבית, והיא פירטה:

אמת או שקר

זו הסיבה שקוראים לתשלום המשכורת בלשון 'תלוש משכורת', אומר הרב בידרמן בצחות, לומר לך שאדם המסיח דעתו שה' מפרנסו, אלא הבוס והעבודה מחזיקה אותו, הוא ממש "תלוש" מה' המחזיקה בכל רגע ונסמך על דמיונות שווא.

סיפר הרה"ג מנחם ברייאר זצ"ל: "מעשה שהיה ביהודי שלא זכה להיושע בפרי בטן. בכל שבוע הוא היה פוקד את מעונו של מורו ורבו האדמו"ר משטפנשט זצ"ל (רבי אברהם מתייהו) ומבקש ממנו שיתפלל עליו שיזכה לפרי בטן. הרב היה מברכו בשפה רפה וממשיך הלאה.

והנה, יום אחד, מקבל אותו יהודי מכתב בדואר משלטונות רומניה, בה היה חי. הוא מתבקש להתייצב למשפט בו הוא מואשם בהפרת כמה מחוקי המדינה. היהודי נבהל מההודעה וניסה להיעזר בעורך דין שאמר לו כי העונש המוטל במצב כזה הוא סכום עתק של כסף רב.

בצר לו, עשה את דרכו שבור ורצוף אל מורו ורבו, האדמו"ר משטפנשט וסיפר לו על המשפט שהולך להיות לו והתחנן שהרב יברכו לישועה והצלחה במשפט. הרב שתק זמן ממושך, ואז, הרים את עיניו ואמר: "מהשמיים שולחים לך ניסיון - אם תקבל באהבה את המשפט ותשלם את הסכום הגדול שיטילו עליך - תזכה השנה בבן זכר אחר שנים רבות. אך אם תעשה השתדלות להצליח במשפט ולהוכיח את חפותך - תזכה במשפט, אך תפסיד את הילד שרוצה ה' לשלוח לך. כעת זה בידיים שלך!".

הרהר מעט היהודי והדהים את הרב בתשובה לא שגרתית: "אם כך, רצוני לזכות במשפט ולא להפסיד את הממוני!". הרבי היה המום ולא ציפה לכך. וכי הוא מעדיף כסף על ילדים?

ראה היהודי את פליאתו של הרב ואמר לו:.....

לכל המעשים, ואין אדם יכול לשנות מאומה ממה שגזר הבורא!, אלא כולם שליחיו.

כך למדתי יום אחר יום, שעות על גבי שעות, מאות פעמים את שער הביטחון. חתם הרב סלובייציק ואמר: "עד היום חשבתי כי עשיר גדול הוא מי שיש לו רחוב שלם בוורשא. אך היום אני אומר לכם בלב שלם ובצורה ברורה כי אני יודע שהעשיר הגדול בעולם הוא רק מי שלמד עשרות פעמים שער הביטחון ומרגיש

בליבו רוגע ואושר שה' עושה את הכל סביבו, ואין אדם שיכול להזיק לו או לצער אותו. הביטחון שבלב מוליד כזו שמחה ושלווה שאין לאף עשיר בעולם!".

ניסיון נורא ואיום: מגיע נוכל ומעלים לך את כל העושר שנתלית עליו, ואתה צריך להאמין כי נגזר מהשמיים שתאבד את העושר והוא רק היה השליח לבצע את הגזירה. גם בלעדיו הדבר היה צריך להתרחש, אלא ש"הרפה שלוחין יש לו למקום להכין מזון ליראיו" (רש"י שמות טז). הגיע יהודי לשמח אותך - הוא שליח ה'. הוא הגיע לבייש אותך, לצער אותך - הוא לא יכל לעשות זאת אילולא שה' החליט שיהיה כך. ואם הוא לא היה עושה זאת - מישהו אחר היה צריך להחליף אותו!.

הון עתק שיכול לתת לי ולכל נכדיי חיים בשלווה כלכלית. אלא, ש'מרבה נכסים - מרבה דאגה', וראיתי כי ההתעסקות בכל ענייני הרחוב מפריעה לי בלימוד התורה, ולכן, אחר מחשבה רבה החלטתי החלטה גורלית וגדולה - למכור את כל הבתים ברחוב ולהניח את הכסף בצד, כך שאשתמש בכסף ואחיה ברוגע. פניתי למתווך גדול שהיה באיזור וביקשתי ממנו לחפש קונה לרכישת כל הבתים ברחוב.

והנה, לאחר זמן קצר, פרצה מלחמת העולם הראשונה, וכמו יהודים רבים, ברחתי עם משפחתי למקום אחר. לאחר זמן, כששבתי לעירי, חיפשתי את המתווך על מנת לברר האם מצא כבר קונה לרחוב שלי. אלא, שהבלתי יאומן התברר: המתווך היה נוכל ורמאי, ובתקופה שברחתי, הוא השתמש בכל מסמכי הבעלות שלי על הרחוב, על מנת להעביר את הכל על שמו. כעת, במסמכי הממשלה כתוב כי הוא הבעלים של כל הרחוב. עשרות מיליוני דולרים, עושר אדיר עבר להיות בחזקתו, ואני - נותרתי ערום וחסר כל, בן רגע. הבעיה הגדולה היא שאין לי הוכחה כי הכל נעשה ברמאות, אחר שאותו מתווך נפטר, וכל הירושה עברה לילדיו, כשהוא זייף את החתימות בכשרון רב, כך שלא יכלתי להפריכם.

הייתי בהלם טוטאלי, וידעתי שאדם אחר במקומי יכל לאבד את שפיותו, על כן, החלטתי לעשות מעשה מייד: התחלתי מאותו יום ללמוד את 'שער הביטחון' מהספר 'חובת הלבבות', כשאני משנן אותו פעם אחר פעם, ואני מחדיר לעצמי את הכתוב בו: מה ששייך לך, לא יקחו לך! - "בשמך יקראוך, ובמקומך יושבוך, ומשלך יתנו לך ואין אדם נוגע במוכן לחברו אפילו כמלוא נימא". עיניי זולגות דמעות, כשאני משנן שעות על גבי שעות את דברי שער הביטחון כי הוא המפרנס, הוא המוריש והוא המעשיר, הוא העושה

אמת או שקר

של \$15,000. והנה את הולכת ועובדת בעבודה קשה, שלא מתאימה לבת של רוטשילד. איך הוא יגיב כשהוא ישמע שבתו סובלת ולא ביקשה את עזרתו? הרי בשבילו הסכום הזה הוא כלום!". ואז המשכתי ואמרתי לה: "הקב"ה הוא אבא שלך, והוא העשיר הגדול יותר מכל העשירים. חסרים לך עכשיו \$15,000? בשבילו זה כלום! תיכנסי לחדר ותאמרי לו מכל הלב: **"אבא, אני חוזרת אליך. סליחה שלא באתי עד עכשיו. הנה הגעתי."** דבר ראשון, תני תודה לה' על שזכית ברחמי לבעל תלמיד חכם. תגידי שאת רוצה מאוד שהוא ימשיך ויתמיד בלימודו, ואת בטוחה שהוא יכול לעזור לך ולשלוח לך את כל הסכום. תגידי לו: **"ה', אתה כול יכול, ויש לך הכל. תכסה לי את החוב!"** ככה תדברי, בפשטות גמורה, ותסירי מעלייך את העול הזה לגמרי! ובבקשה, תבואי לספר לי על הישועה."

חלפו שבועיים והטלפון הגיע, והיא סיפרה: "התקשר אלינו איש עסקים קרוב משפחה, ששמע שאנו בחוב, ואמר לי כי הוא השיג לנו סכום נכבד מעסקה שעשה, אלא שהיא נעשתה בצורה של רמיה. שאלתי את הרב שאמר כי אין לקבל את הכסף שהתקבל במרמה. זה לא היה קל. ויתרנו על הכסף והמשכנו להרים עיניים לשמיים. ואז, ממש לפני ימים בודדים קיבלנו מכתב מאחת הרשויות כי התגלה שיש למשפחתנו מענק שהצטבר לסכום של... בדיוק הסכום שהייתי זקוקה לו!", סיפרה עם דמעות של אושר! (ה'שגחה פרטית').

אין כח בלעדי ה', כל מה שרואים בעיניים הוא רק ציור לנסותנו!.

כתב רבנו ה'חזון איש' (קובץ אגרות ח"ב):
"הריני מורגל להחזיק את האמונה כי
לא נעשה דבר בעולם במקרה, רק
עפ"י השגחתו יתברך, והריני מתאמץ
בתפילה ומתייחס בקרירות
להשתדלות להעביר את רוע הגזירה".

סיפר הגאון ר' ישראל בראג שליט"א, ראש ישיבת 'תפארת אביגדור': "יום אחד, מתקשרת אליי אשה צדיקה מ'קרית ספר'. היא שפכה בפניי את מר ליבה: "ב"ה זכיתי לבעל צדיק

ותלמיד חכם השוקד על תלמודו, וב"ה אני עובדת בעבודה טובה שעוזרת לנו לחיות בחיסקון ובצניעות. אלא, שלאחרונה קיבלנו חוב של \$15,000 (כמעט 50,000 ₪). אנו חייבים להחזיר את החוב בהקדם ואין לנו מהיכן. התחלתי לעבוד בעבודה נוספת, אך העבודה הזו מבזה אותי, ואינני מסוגלת להמשיך לעבוד בה, אך מה אעשה!?", בכתה.

אמרתי לה: "תסלחי לי, אך את עושה עוול לבורא עולם!". היא נבהלה, ואני הסברתי: "תארי לעצמך שאת הבת של הברון רוטשילד, ונקלעת לחוב

”וודאי שאני רוצה ילדים, אלא כי חלק גדול מהממון שלי הינו פקדונות שהפקידו אצלי יתומים ואלמנות לעשות להם סחר. ואם אפסיד במשפט - ייגרם נזק וצער לאותם יתומים ואלמנות. ואם כך - איני יכול להיוושע בבנים על חשבון הצער של אותם קשי יום שיפסידו את ממונם”.

התפעל הרבי מגדלות נפשו של אותו היהודי ובירכו: "יהי רצון שתצליח במשפט, ומבקש אני שתבוא אליי אחר כך". ואכן כך היה. היהודי הצליח בתביעה והרוויח את כספו בחזרה. כשהגיע לספר זאת לרב, הוא קיבלו במאור פנים גדול ואמר לו: "כעת, השב את כל כספי הפקדונות ליתומים והאלמנות, ואת שאר הכסף שזכית - העבר לצדקה, ובזכות כך תזכה לבנים השנה!". היהודי עשה כדברי הצדיק משטפנשט וזכה באותה שנה להיפקד בבן זכר, אחר שנים רבות של המתנה!.

פנה האדמו"ר משטפנשט זצ"ל אל חסידיו ואמר: "לעיתים ישנה עת רצון מיוחדת בשמיים למלא את רצונותיו ומשאלותיו של האדם, עת רצון כזו שיתכן שלא תשוב לעולם, וכיצד ידע הוא שזו כעת ההזדמנות? **אם רואה האדם ניסיון גדול וקשה במיוחד, קבלת הפסד גדול של כסף באמונה, התגברות קשה ביותר.** ואף כאן - מן הדיון, כיוון שנלחם לקבל את הכסף בחזרה - היה צריך להיות ערירי כל חייו, אלא מאחר שנהג היפך טבעו, והסכים לוותר על ברכת הבנים לצורך ממון היתומים - אף ה' עשה לו מעל הטבע - וזיכהו בעת רצון נוספת ומיוחדת!". "את אשר יאהב ה' - יוכיח", שה' אוהב אדם, הוא שולח לו תוכחה, קושי להושיעו!.

דיון משפחתי

שאלה לסעודת שבת: אדם השתמש בפחית הנמצאת במקרר החדר במלון ועלותה 20 ₪, אלא שבמקום לשלם למלון, רכש מהקיוסק ליד פחית ב-5 ₪ והניחה שם. האם מותר?

**בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה". ניתן לקבל החזר מס**

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: חנית בת ראומה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. **זיווג הבן:** שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. **לע"נ:** מנשה בן יקוט, יצחק בן מטילדה מזל שרית.

**מערכת העלון מחפשת זוג נשים לספירת עלונים
קבועה מידי שבוע בתשלום!**

החידה השבועית !? מה גנב לבן לרחל במשך שבע שנים והביא ללאה?

עלעמער שאל לואד
 'טאגדעם שווארצן' געלעבט
 דאס שווארצן שווארצן שווארצן

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

העלון להצלחת החפץ בעילות

daniel777achiel@gmail.com • 052-7137136

- משפחת אחיאל
- משה בריל 9 ת"א